

ærede Minister i sin Politik ligeoverfor dette Spørgsmaal overveiet sine Midlers Tilsværlighed og Modstandernes Grunde og Stilling tilbørlig? Vi kunne nu svare: Nei, thi Resultatet er jo, at i to Aar er der ikke ydet en Skilling. Den høitæredede Ministers Maade at forubse Begivenhedernes Gang paa, at afslutte, hvad der er Grundstemningen i de Thing, som den meget ærede Regering skal søge at bringe sammen til et fælles Resultat for at naae noget for sig, den Mangel paa Gode i den Henseende, som den høitæredede Minister er i Besiddelse af, har givet sig tydelig tilkjende overfor dette Forslag under Nr. 1. Der er ingen Forudseenhed. Nu kunde den høitæredede Minister jo imidlertid maasse sige, at det dog ikke kunde seile, at der her ogsaa paa dette Punkt maatte ligge, om end dybt, den vante danske Godmodighed og Medlidenhed ogsaa overfor de høiere Lønnede Embedsmænd: Vi maa naae dertil, vi maa drage det op. Jeg paaistaar ikke, at der ikke kunde være saa lykkelige Forhold, at man kunde naae saa dybt til Bunden, men da maatte den høitæredede Minister ogsaa have overveiet, om han var istand til at naae saa dybt i denne Folkethingets Brønd af Velvillie og Godmodighed. For den høitæredede Minister troet, at han kunde det, saa vil jeg sige, at han ogsaa der har set feil. Jeg maa ansøe det, thi jeg tror, der endnu er Nogen, der tror, at den høitæredede Consejlspræsident er Indbegrebet af stor Statsmandsvisdom ogsaa paa disse Omraader. Jeg ser ingen Statsmandsvisdom eller Overveielse i alt dette. Men hvilke Midler skulde den høitæredede Minister gribe til, for at naae videre end det, der var tilbuddt, og som han kunde have magtet blot ved et Ord fra hans Side. Vi erindre, at man andetsieds forlangte, at Ministeren skulde bestemt udtale sig, om han vilde for sit Vedkommende modtage vort Tilbud. Han hentsilliede det. Han vilde ikke give det sin Anbefaling, medens dog han som Finantsminister, saaledes som han oplyste ved 2den Behandling, har havt rigeligere Erfaring end nogen af os Andre for, hvor nødvendigt det var at blive hjulpen netop for dem, vi vilde hjælpe, thi kun Saadanne kunne, saavidt jeg veed, efter Lovreglerne faae Forskud paa Løn, og den høitæredede Minister sagde jo, at han var bleven overhængt med Begjæringer i saa Henseende. Altsaa, Ingen har mere end den høitæredede Første- og Finantsminister havt Leilighed til at erkjende, hvor dybt de Paa-gjældende have maattet lide ved at undvære hans Bistand i dette Spørgsmaal, og dog er det ikke sket. Svilke Midler har den høitæredede Minister nu brugt. Et Aar gif hen, og der forsøgtes de forskjelligste Former for at løse Spørgsmaalet. Man forsøgte Forhandlingsveien, man fremkom med det i en særlig Lov, man satte det ind paa Finantsloven, og man forsøgte at blive enig i et Fællesudvalg, men skjøndt vi viste den største

Velvillie, skjøndt vi lode vort Forslag, som omfattede 4—5,000 Medborgere, faa fra vor Side, saa var der dog ingen Gaand, der vilde modtage dette velvillige Tilbud, og da det saaledes ikke gif paa den almindelige Forhandlingsvois, hvad gjorde den høitæredede Minister saa for at gjøre Folkethingets Billie mere øm og for at faae det til at komme ham mere imøde med Hensyn til dette Spørgsmaal? Han sagde til Folkethinget, som jo sad her til den 7de Mai ifjor, han sagde — jeg tror, at jeg er berettiget til at omfætte det saaledes: Bille I ikke, saa skulle I. Vi bleve oplosse. Bølgene bleve purgate: Et Ministeren ifølge Sagens Natur berettiget til denne Modstand, eller er det ikke Folkethingets lovlige Ret at sige Nei? Ogsaa paa dette Spørgsmaal svarede Balgenes Udsald tydelig, men desuagtet forsøgte Ministeren atter en lignende Foranstaltning imod Folkethinget, men med endnu langt ringere Held. Det er disse forbindtlige Midler, som den høitæredede Minister har brugt, for at gjøre Folkethinget imødekommende udover Grændserne, og for at faae det til at give ham Ret under Opgivelse af dets egen Ret. Denne Form for Mangel paa Beredvillighed til Imødekommen paa dette Punkt har den høitæredede Minister altsaa valgt; han har valgt den Form, at foretage gjentagne Opløsninger. Derfor dette skulde sigte til at gjøre det umuligt for Folkethinget at vise Beredvillighed til Imødekommen paa anden Maade, end ifet var, kunde jeg forstaa en saadan Fremgangsmaade, men jeg kan tilvise ikke forstaa den, naar den høitæredede Minister derpaa vilde bygge nogen som helst Forventning om, at der derved skulde kunne opnaas et Resultat. Jeg vil derfor ogsaa sige, at, desfor den høitæredede Minister i Foraaret 1881 — altsaa Aaret efter at han var begyndt med at forhandle paa denne Basis her — har havt den Løfte, at han paa denne Maade kunde komme igjennem med Spørgsmaalet, viser jo Stillingen den Dag i Dag samt den ærede Driftsreters Udtalelser idag — hvilke jeg ikke tror give Anledning til den Mistydning, som Nogle have villet give hans Udtalelser ved 2den Behandling, og hvortil jeg derfor kan slutte mig — at den høitæredede Minister ogsaa der har grebet fuldstændig feil. Jeg tillader mig at fremsætte dette overfor de Beundrere af den høitæredede Ministers Regeringskunst, som vi muligvis endnu kunne have i enkelte Kredse af Landet. Mere uheldig end denne Sag er blevet ledet af den høitæredede Minister, forekommer det mig ikke, at nogen Sag kan blive ledet under en konstitutionel Forsætning og med det Formaal for Die at forene de to Thing. Hvad om den høitæredede Minister for to Aar siden og efter nogle Overveielse — thi hvis han ikke selv fra første Gaand kjendte, hvorledes Stillingen dengang var her i Thinget, havde han jo dog saa mange Benner her, som kunde have